

1ο Γυμνάσιο Άργους

Σε λαχταρούσαμε κάθε χειμώνα.
Μας επισκέφθηκαν επιτέλους!
Χιόνι στο Άργος!!!

Φεβρουάριος 2017- Τεύχος 10

Είδαμε άσπρη μέρα...

Τα πρώτα χιόνια έκαναν την εμφάνιση τους στην πόλη μας το Άργος, την Πέμπτη 29 Δεκεμβρίου 2016, όταν το κάστρο της Λάρισας ντύθηκε στα λευκά. Πρέπει σε αυτό το σημείο να επισημάνουμε πως στην πόλη μας είχε να χιονίσει εδώ και αρκετά χρόνια. Λόγω των δυσμενών καιρικών συνθηκών, λοιπόν, οι κάτοικοι παρέμειναν στα σπίτια τους και οι οδηγοί ήταν αναγκασμένοι να χρησιμοποιούν αντιολισθητικές αλυσίδες για να μετακινηθούν, ενώ σε άλλες περιοχές όπως στην παλιά Εθνική Άργους-Κορίνθου στο ύψος των Δερβενακίων η κυκλοφορία είχε κλείσει λόγω του απρόσμενου χιονιά. Ωστόσο, μετά από λίγες μέρες, το Σάββατο 7 Ιανουαρίου 2017 εμφανίστηκε ένα νέο και ισχυρότερο κύμα κακοκαιρίας. Χιόνια, πάγος και τσουχτερό κρύο κατέκλυσαν την πόλη μας. Αυτός ήταν ο λόγος, άλλωστε που σύμφωνα με απόφαση του δημάρχου, κ. Καμπόσου οι σχολικές μονάδες παρέμειναν κλειστές από τη Δευτέρα 9/1 έως την Τετάρτη 11/1. Παρ' όλα αυτά, πολλοί ήταν εκείνοι που εκμεταλλεύτηκαν αυτές τις «άσπρες μέρες» στο έπακρο. Ανάμεσά τους πολλά παιδιά που μαζί με τις οικογένειές τους βγήκαν από τα σπίτια τους αγνοώντας την παγωνιά για να απολαύσουν τις άκρως ψυχαγωγικές χειμερινές δραστηριότητες. Από αυτές δε θα μπορούσε να λείπουν ο διασκεδαστικός χιονοπόλεμος καθώς και η κατασκευή χιονάνθρωπου Χρυσάνθη Τσαπράλη Α3

ΧΙΟΝΙΑ ΣΤΟ ΑΡΓΟΣ

Πριν από ένα μήνα περίπου, οι μετεωρολόγοι μάς προειδοποιούσαν καθημερινά για μια σφοδρή κακοκαιρία που θα έπληττε την χώρα μας, τη γνωστή σε όλους μας ως το φαινόμενο της Αριάδνης. Η αλήθεια είναι πως δεν πιστεύαμε ποτέ ότι θα χιονίζε στο Άργος, αλλά το κρυφό όνειρο κάθε παιδιού έγινε πραγματικότητα. Πρωινό της 7ης

Ιανουαρίου, ανήμερα του Άγιου Ιωάννη και ολόκληρη η πόλη βρίσκεται κάτω από ένα λευκό, απαλό, χιονισμένο πέπλο. Δεν χάσαμε λεπτό! Φορέσαμε τα ζεστά μας ρούχα, πήραμε την τρέλα μας και κατεβήκαμε κάτω. Εκεί άρχισε το παιχνίδι με το φρέσκο χιόνι.

Οι καρδιές μας πλημμύρισαν με χαρά, ευτυχία για αυτό το όμορφο γεγονός και... συνάμα έτριζαν τα δόντια μας από ένα τσουχτερό κρύο, όταν βγήκαμε έξω για να παίξουμε χιονοπόλεμο με τα αδέρφια μας. Οι χιονόμπαλες έδιναν και έπαιρναν! Κάναμε αγγελάκια, βγάσαμε φωτογραφίες και

φυσικά φτιάχναμε χιονάνθρωπους. Το καλύτερο έμελλε να ήταν το βράδυ. Η μαμά μας είχε φτιάξει ζεστή σοκολάτα και καθόμασταν όλοι μπροστά στο παράθυρο να αντικρίσουμε το χιόνι να πέφτει πυκνά-πυκνά σαν βροχή από πεφταστέρια. Και ενώ απολαμβάναμε αυτό το μοναδικό θέαμα χτυπάει το τηλέφωνο. Ήταν η φίλη μας η Μαρία. Μας είπε ότι αύριο και μεθαύριο δεν θα έχουμε σχολείο λόγω της επέλασης του χιονιά! Ήμασταν τόσο χαρούμενες που χιόνιζε, αλλά πραγματικά αυτή η είδηση μας απογείωσε! Ήρθε το πρωί και οι ηλιαχτίδες έλουσαν το παράθυρο του δωματίου μας. Ντυθήκαμε και αποφασίσαμε να πάμε μια βόλτα στο κέντρο. Μόλις φτάσαμε στην Πλατεία του Άγιου Πέτρου, η εικόνα ήταν μαγευτική! Το χιόνι δεν είχε λιώσει. Αλλά αυτό που μας άρεσε περισσότερο ήταν που είχε παγώσει το ποταμάκι και τα περιστερία έκαναν πατινάζι! Ποτέ μας δεν θα ξεχάσουμε αυτό το γεγονός! Οι αναμνήσεις θα μείνουν αλησμόνητες μέσα στην ψυχή μας....

Μαρίνα Μάγουλα, Β1 - Ελένη Χατζάρα, Β2

10 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΓΟΥΣ

1. Για να ανεβείτε στο κάστρο της Λάρισας κι από εκεί ν' αγγαντεύσετε όλον τον Αργολικό κάμπο και τον καταγάλανο Αργολικό κόλπο
2. Για να διαβείτε τα αρχαιολογικά μονοπάτια της πόλης που θα σας οδηγήσουν στην Αρχαία Αγορά, το Αρχαίο Θέατρο καθώς και το υδραγωγείο του Ανδριανού
3. Για να νιώσετε κατάνυξη και πίστη στο παλαιό μοναστήρι της Παναγίας της Πορτοκαλούσας όπου λειτούργησε κρυφό σχολείο κατά την Τουρκοκρατία.
4. Για να επισκεφθείτε τις παλιές εκκλησίες της πόλης, όπως τον Αη Γιάννη όπου ξεκίνησε η Α' εθνοσυνέλευση το 1821 και τον Άγιο Κωνσταντίνο, που την εποχή της Τουρκοκρατίας λειτούργησε ως τζαμί.
5. Για να πιείτε τον καφέ σας στην πρόσφατα ανακαινισμένη πλατεία του Αγ. Πέτρου επισκόπου Άργους όπου από το 2009 βρίσκονται και τα λείψανα του Αγίου προς προσκύνηση.
6. Για να δοκιμάσετε γευστικούς μεζέδες στα ουζερί που βρίσκονται στους πλακόστρωτους πεζόδρομους της πόλης.
7. Για να απολαύσετε το μπάνιο σας στην παραλία του Τημενίου, επίγειου του Άργους ή και για να κάνετε έναν περίπατο δίπλα στο κύμα.
8. Για να γευτείτε τα ζουμερά πορτοκάλια του Αργολικού κάμπου και να πιείτε ένα φρεσκοστημένο χυμό στα γραφικά καφενεία της Αγοράς δίπλα στους στρατώνες του Καποδίστρια.
9. Για να θαυμάσετε από κοντά τα κλασικά κτήρια του αρχιτέκτονα Τσίλερ, όπως την νεοκλασική Αγορά, το Κωνσταντινοπούλειο Μέγαρο, το παλιό Δημαρχείο, καθώς και άλλα κτήρια, όπως το σπίτι του Τσώκη, το σπίτι του φιλέλληνα Γόρδωνα και επίσης το σπίτι του Σπυριδωνα Τρικούπη.
10. Για να επισκεφθείτε το Αρχαιολογικό μουσείο του Άργους με Αρχαιολογικά ευρήματα της περιοχής από την εποχή του χαλκού, τη γεωμετρική εποχή μέχρι και τη Ρωμαϊκή εποχή.

Αρσένιος -Νεκτάριος Παναγιωτόπουλος Β2

Πρώτο.....Ποιήματα!!!

Πρώτο.....Ποιήματα!!!

Φίλε μου άνθρωπε...

Είκοσι ανατολές
είναι μόνο ένα χθες.
Είκοσι και μία δύσεις
αποτύπωμα ν' αφήσεις.
Μερικές αναπνοές,
της ζωής σου εκκρεμές,
της λογικής και του συναισθήματος
και του αναπάντητου διλήμματος.
Μια σταγόνα του μεγάλου Ειρηνικού,
μια αχτίδα του ζωοδότη αφεντικού,
μια βελόνα του μυρωδάτου πευκοδάσους,
μια αποφυγή του λάθους,
μια συμμετοχή του πάθους.
Δυο χτύποι καρδιάς
της αιώνιας Καρυάτιδων ομορφιάς,
ένα φιλμ φαντασίας
του Προμηθέα ιστορίας.
Αρέσκομαι έτσι να ζω ,
να αναπνέω ,να ζητώ.
Μ' αρέσει αυτό που νιώθω , που υπάρχω ,
που θυμώνω
και σίγουρα ο πλανητικός δε βγαίνει για μένα
μόνο.
Αλαλαγμός για τη ζωή,
μα σπαραγμός για τη στιγμή.
Το απλό μα και το θείο
της ζωής το μεγαλείο,
αν γεννήτορας θα γίνεις,
όλα θα τα υπομείνεις.
Ερώτημα : Ζω για μένα
ή ζω μέσα από σένα ;
Με τα μάτια του προσώπου
είμαι πρόσφυγας του τόπου.
Με τα μάτια της καρδιάς
θυσιάζομαι για σας.
Αειφόρος η ελπίδα
μέχρι να 'ρθει η καταιγίδα.
Με το τόξο το ουράνιο,
προορισμός το επουράνιο.
Φίλε μου άνθρωπε, απόλαυσε τη ζωή σου!
Φίλε μου άνθρωπε, συμβιβάσου με την ύπαρξή σου!

Φίλε μου άνθρωπε, καταβάλλεσαι από
δισταγμούς!
Φίλε μου άνθρωπε , η συγγνώμη είναι για τους
δυνατούς!

Τζοβανέλλα Παπαδημητρίου, Β2

Λέξεις

Λέξεις
που αφήνω στον αέρα,
κύματα ολόφωτα,
ανασασμοί του χρόνου που είναι,
που γίνεται και είναι,
μπαλώματα
στην τρύπια φανέλα των καιρών.
Λέξεις
καράβια φτερωτά.
Υπάρχω.

Ωρες

Πλέκουν
στον αργαλειό του κόσμου
οι ώρες
ρυθμικά την ύπαρξή μας.
Γαλάζιο υφάδι του όνειρου
και της ανάγκης , αίμα.

Χαϊκού

Ανάσα δροσερή του πρωινού
έσβησε το φεγγάρι.
Άνοιγόκλεισες τα βλέφαρα.

Όλγα Λάμπρου

ΧΤΥΠΟΚΑΡΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΔΡΑ... ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ...
ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ!!

"Την γλώσσα μου έδωσαν ελληνική..."

Δεν ξέρω ποιος είπε αυτή τη φράση, πότε την είπε και γιατί την είπε. Πάντως, πάντα μου άρεσε όταν την άκουγα ...

Σήμερα επιτηρώντας τους μαθητές του Γ1 (6-6-2016), στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας, όπου πρέπει να γράψουν μια μικρή εκθεσούλα για την Ελληνική Γλώσσα, αναλογίζομαι πώς εγώ "εξέλαβα" την ελληνική γλώσσα από τα παιδικά μου χρόνια έως τώρα.

Τα πρώτα μου ακούσματα από τους γονείς μου, ήταν ένα σύμπλεγμα Ελληνικών-Σλαβικών, με πολλές τούρκικες προσμίξεις. Όταν απευθύνονταν σε μένα μιλούσαν "Ελληνικά". Στις συνομιλίες τους όμως με τους παππούδες, το σόι και τους άλλους η σλαβική διάλεκτος - με όποια τούρκικη λέξη είχε παρεισφρήσει στα 460 χρόνια σκλαβιάς (μιλάμε για Μακεδονία) - πάντα επικρατούσε! Πήγα επιτέλους στο Δημοτικό, όπου επίσημα έπρεπε να μάθω, συγγνώμη να μου δώσουν, την γλώσσα την Ελληνική. Στην Α' και Β' Δημοτικού, έσωσε την κατάσταση ο αγαπημένος μου συγγραφέας, Ζαχαρίας Παπαντωνίου, με τα "Ψηλά Βουνά", τα οποία ψήλωσαν το ηθικό μου, τη φαντασία μου και τη χαρά μου, ζωγραφίζοντας μέσα στην παιδική ψυχή μου τις ομορφότερες εικόνες της φύσης, της συναναστροφής, της συνεργασίας και της ζωής, που μένουν ακόμη μέσα μου με τα ζωηρότερα χρώματα. Πράσινο της φύσης, γαλάζιο της θάλασσας και του ουρανού, άσπρο απ' τα ξωκλήσια και τα προβατάκια, κόκκινο απ' τις παπαρούνες, τις μπλούζες και τα φορεματάκια των παιδιών.

Γ' και Δ' τάξη Δημοτικού. STOP στη χαρά που μπορείς να πάρεις από τη "γραπτή" γλώσσα. Δύο βιβλία-αναγνωστικά της καθαρεύουσας, που οι "σοφοί" αυτού του τόπου αποφάσισαν πως ήταν ό,τι καλύτερο για την Ελληνική παιδεία και το παίδεμα των παιδιών. Δημιούργησαν ένα ομιχλώδες τοπίο, όπου μάταια προσπαθούσα να ξεθολώσω και να αναζητήσω μέσα στη θεματολογία τους λίγη ικανοποίηση και χαρά! Μάλλον τα ελληνικά ήταν ξένη γλώσσα για μένα τότε. Επιπλέον μία "γραμματική" σήκωσε κάγκελα και κάποια "α-δασκάλα" έβαλε κι ένα λουκέτο. Οι εικόνες του βιβλίου ήταν σε δύο αποχρώσεις του γκρι. Γκριζα και τα χρόνια αυτά. Ε' Δημοτικού. Το μυαλό καθάρισε λιγάκι, ύστερα από λαβυρινθικές προσπάθειες, και με το φως που έφερε ένας "ΔΑΣΚΑΛΟΣ" η γλώσσα η Ελληνική άρχισε να φαντάζει ωραία!!!

Πόσο σημαντικό τελικά είναι το πώς θα σου δώσουν τη γλώσσα και ποιος θα σου τη δώσει. Όχι πίσω από ίσια σφιχτά χείλη, αλλά πίσω από ένα απλωμένο χαμόγελο!

ΣΤ' Δημοτικού: Οι φόβοι είχαν ξεπεραστεί, τα χαμόγελα είχαν ξεκλειδώσει τα λουκέτα και στη συνέχεια στο Γυμνάσιο, η καθηγήτρια της Γλώσσας, "με τα ξανθά μαλλιά", την υπομονή, την αποδοχή και την κατανόηση, γκρέμισε και τα κάγκελα.

Για πρώτη φορά αντιμετώπισα τη γλώσσα σαν εργαλείο μου για να εκφράζω πλέον τα συναισθήματα μου, τις σκέψεις μου και να αδειάζω τον ψυχικό μου κόσμο.

Εκεί μαθαίνω για τους ιδιωτισμούς. Έγραφα για παράδειγμα: "Οι σκηνές των Ελλήνων ξεράθηκαν κάτω από τον ήλιο, ύστερα από τη δυνατή βροχή". Παρατήρηση της καθηγήτριάς μου: αντί "ξεράθηκαν" γράφουμε "στέγνωσαν". (σημείωση: στον τόπο μου λέγαμε: "τα ρούχα ξεράθηκαν - θέλουν μάζεμα").

Για πρώτη φορά τότε κατάλαβα πως η "Γλώσσα η Ελληνική" που μου έδιναν ήταν και για να γίνει ένας τρόπος κοινής συνεννόησης όλων των Ελλήνων. Στην τάξη μου αρκετοί ήταν ποντιακής καταγωγής (ντε φτας ;εμέτερον), κάποιοι ήταν ντόπιοι (στο πράες ; ντέκα κι όντες ;), αρκετοί Μικρασιάτικης καταγωγής (πάντα νοικοκύρηδες), κάποιοι Έλληνες- πρόσφυγες από τη Βουλγαρία

(Στενήμαχος ή Χωροπάνι). Ποια ήταν άραγε η Γλώσσα η Ελληνική που μου έδωσαν ; Ποιοι μου τη έδωσαν ; Οι γονείς μου ; οι παππούδες μου , οι συμμαθητές μου , το σχολείο μου ;

Και φυσικά, στην συνέχεια ήρθα σε επαφή με τα παιδιά της Πόλης (άλλοι ιδιωματοισμοί εκεί) και σπούδασα σ' άλλη περιοχή της Ελλάδας και γνώρισα κι άλλους Έλληνες

Οι μαθητές μου σήμερα γράφουν κι αυτοί για την γλώσσα την ελληνική. Αυτή που τους έδωσε η οικογένειά τους (αρκετοί απ' αυτούς κατάγονται από Αλβανία , Ρωσία και άλλες χώρες) , το σχολείο τους (κάποιοι απ' αυτούς ήρθαν στην Ελλάδα πριν λίγα χρόνια) , το περιβάλλον τους γενικά , το οποίο είναι βομβαρδισμένο από Facebook , Internet , Twitter , όπου τα Greeklish δημιουργούν προσμίξεις ελληνικών-ευρωπαϊκών και ό,τι άλλο προκύψει . Το σχολείο πασχίζει ή μήπως τελικά "σχιζεί" ;

Πάντως τη γλώσσα πρέπει να "μας δώσει την ελληνική" ως κοινό τρόπο συνεννόησης και κατανόησης, ως φορέα πολιτισμού και παράδοσης. Ως αυθεντία υποστήριξης μιας κοινής πορείας , πάντα όμως με σεβασμό στην προσωπικότητα του καθενός .

Ευδοκία Μποζίνη

中文

Συνέντευξη από την Πένυ Κοκκινοπούλου, μαθήτριά του A2, η οποία μαθαίνει ΚΙΝΕΖΙΚΑ!!!

Έχουμε μάθει ότι κάνεις κινέζικα... Πώς και τα επέλεξες;

Μια μέρα που συζητούσαμε με τους γονείς μου, ο πατέρας μου είπε

ότι γίνεται μάθημα κινέζικων στην περιοχή μας. Μόλις το άκουσα, ξετρελάθηκα, διότι τα κινέζικα δεν είναι μια συνηθισμένη γλώσσα και δεν γράφεται με γράμματα, αλλά με χαρακτήρες. Μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρον και έτσι, τους είπα πως ήθελα να αρχίσω. Το φροντιστήριο βρίσκεται στη Νέα Κίο.

• Πόσα χρόνια μαθαίνεις τη γλώσσα αυτή;

Φέτος είναι η 3η χρονιά.

• Σου φαίνονται δύσκολα ;

Καθόλου. Το μόνο που θέλουν είναι προσοχή, γιατί έστω και μία γραμμή να ξεχάσεις είναι όλο λάθος.

• Θα πρότεινες σ' άλλους να ασχοληθούν με αυτή τη γλώσσα ;

• Φυσικά. Θα το πρότεινα σ' όλους, είναι μία ενδιαφέρουσα γλώσσα και καθόλου συνηθισμένη.

• Πώς λένε το « γεια σου - τι κάνεις;» στα Κινέζικα;

• Πώς λένε το νερό, το σχολείο, τον χειμώνα και τα Μαθηματικά

• Το νερό το λένε σσιέι, το σχολείο το λένε σσιέ σιάο, τον χειμώνα τον λένε ντάνγκ τίέν και τα μαθηματικά σου σουέ.

• Θα ήθελες να μας γράψεις κάτι ;

Βεβαίως! (Ni hao!)

Wo de ming zi jiao Peni. Wo shier sui he wo you yi ge di di he yi ge mei mei. Wo xue le san nian han yu.

Πεια! Με λένε Πένυ. Είμαι 12 χρονών και έχω έναν μικρό αδερφό και μία μικρή αδερφή. Εγώ μαθαίνω κινέζικα 3 χρόνια!

Φιλέτα σολομού με κρασάτη σάλτσα και χυλοπίτες

Για τη σάλτσα: Σ' ένα σκεύος με βαρύ πάτο λιώνετε το βούτυρο σε χαμηλή φωτιά και σοτάρτετε ελαφρά το φρέσκο κρεμμυδάκι, μέχρι να γυαλίσει και να μαλακώσει. Προσθέτετε το κρασί, ανακατεύοντας καλά και δυναμώνετε τη φωτιά. Αφήνετε να βράσει, μέχρι να μειωθούν τα υγρά στο μισό, προσθέτετε τον ζωμό λαχανικών και αφήνετε πάλι να βράσει. Όταν απομείνουν περίπου 100-120 ml υγρά, περνάτε τη σάλτσα από ένα λεπτό σουρωτήρι και τη διατηρείτε

χλιαρή. Την ξαναβάζετε στη φωτιά και προσθέτετε την κρέμα γάλακτος. Τέλος, αρωματίζετε τη σάλτσα με ψιλοκομμένο μαϊντανό. Σημείωση: Η σάλτσα αυτή χρειάζεται αρκετό βράσιμο, μέχρι να δέσει, οπότε παράλληλα μπορείτε να ετοιμάσετε την υπόλοιπη συνταγή.

Για τις χυλοπίτες: Ζεσταίνετε το ελαιόλαδο και σοτάρτετε το κρεμμύδι και την πιπεριά, μέχρι να γυαλίσουν και να μαραθούν. Προσθέτετε τις χυλοπίτες, χαμηλώνετε τη φωτιά και ανακατεύετε καλά για 1-2 λεπτά. Ρίχνετε το νερό, τον ζωμό και το αλάτι, ανακατεύοντας τακτικά. Οι χυλοπίτες είναι έτοιμες, μόλις απορροφήσουν όλα τα υγρά. Το μαγειρέμα γίνεται με ανοιχτή κατσαρόλα.

Για τον σολομό: Ζεσταίνετε το ελαιόλαδο και σοτάρτετε ελαφρά το κρεμμύδι. Σβήνετε με το κρασί και αφήνετε να πάρει μία βράση. Προσθέτετε τον σολομό και μαγειρεύετε για 6-7 λεπτά. Γυρίζετε το ψάρι με προσοχή και προσθέτετε τον ζωμό λαχανικών. Μαγειρεύετε για 10 λεπτά ακόμη. Αλατοπιπερώνετε και προσθέτετε τον άνηθο. Σερβίρετε τον σολομό με τις χυλοπίτες και περιχύνετε το ψάρι με τη σάλτσα.

ΥΛΙΚΑ

Για τη σάλτσα

- 300 ml λευκό κρασί
- 300 ml ανάλατος ζωμός λαχανικών
- 30 g ανάλατο βούτυρο
- 1 κουτ. της σούπας μαϊντανός, ψιλοκομμένος
- 100 g φρέσκο κρεμμυδάκι, ψιλοκομμένο (μόνο το λευκό κομμάτι)
- 400 ml κρέμα γάλακτος

Για τις χυλοπίτες

- 180 g χυλοπίτες
- 70 g ελαιόλαδο
- 100 g ξερό κρεμμύδι, ψιλοκομμένο
- 70 g πιπεριά Φλωρίνης
- 250 ml ανάλατος ζωμός λαχανικών
- 250 ml νερό
- 1 κουτ. του γλυκού αλάτι

Για τον σολομό

- 3-4 φιλέτα σολομού, περ. 800 g
- 70 ml ελαιόλαδο
- 100 g ξερό κρεμμύδι, ψιλοκομμένο
- 200 ml ανάλατος ζωμός λαχανικών
- 100 ml λευκό κρασί
- 1 κοφτή κουτ. της σούπας αλάτι
- 1/2 κουτ. του γλυκού πιπέρι
- 2 κουτ. της σούπας άνηθος, ψιλοκομμένος

Κωνοταντίνα Σαλιάι, Α2

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Απόκριες ονομάζονται οι τρεις εβδομάδες πριν από την καθαρά Δευτέρα, τότε που αρχίζει η μεγαλύτερη νηστεία, η Σαρακοστή, η οποία μας προετοιμάζει για το Πάσχα, τη μεγαλύτερη γιορτή της ορθοδοξίας. Υπάρχουν πολλά έθιμα των Αποκριών που αλλάζουν από τόπο σε τόπο. Μερικά όμως έθιμα είναι τα ίδια, όπως το γνωστό σε όλους μας γαϊτανάκι και το μασκάρεμα, κυρίως για τα μικρά παιδιά. Κάποια άλλα, λιγότερο γνωστά, είναι: η αρκούδα, ο βλάχικος γάμος, και το φαγοπότι την τελευταία Κυριακή των Αποκριών. Επιπρόσθετα, υπάρχουν έθιμα συγκεκριμένων περιοχών. Ακολουθούν μερικά μόνο από αυτά.

Θράκη: Το κάψιμο του Τζάρου (Ξάνθη): Σε αυτό το έθιμο, την τελευταία Κυριακή της αποκριάς καίνε ένα ανθρώπινο ομοίωμα πάνω σε πουργάρια.

Μακεδονία: Σόχος: Σε αυτό το έθιμο ομάδες ανθρώπων ντυμένοι με αιγοπροβιές και με 4 μεγάλα σιδερένια κουδούνια πηγαίνουν παντού στον Σόχο χοροπηδώντας και τραγουδώντας με θλιμμένη φωνή.

Ήπειρος: Τζαμάλες: Σε αυτό το έθιμο, οι μεταμφιεσμένοι χορεύουν γύρω από φωτιές, που έχουν ανάψει στις κεντρικές πλατείες, σε διπλές και τριπλές σειρές.

Θεσσαλία: Μπουράνι: Σε αυτό το έθιμο, οι άντρες φτιάχνουν μια αλάδωτη σούπα από τσουκνίδες και σπανάκι στο δρόμο.

Στερεά Ελλάδα: Μακαρούνα: Σε αυτό το έθιμο, οι καρναβαλιστές φτιάχνουν το πτώμα του Μακαρούνα, το τοποθετούν σε ένα πρόχειρο φορείο και, αφού τον μοιρολογήσουν οι γυναίκες, ύστερα γίνεται μεγάλο γλέντι.

Πελοπόννησος: Κρεμάλα: Σε αυτό το έθιμο, γίνεται αναπαράσταση του κρεμάσματος μιας γερδοντισσας της Μεσσήνης.

Δωδεκάνησα: Δικαστήριο ανήθικων πράξεων: Σε αυτό του έθιμο κάποιοι κάτοικοι κάνουν χειρονομίες σε άλλους και τους συλλαμβάνουν οι Τζαφιέδες. : Κουδουνάτσι: Σε αυτό το έθιμο οι νεαροί ντύνονται κουδουνάτσι και γυρνάνε χορεύοντας και κάνουν τας φασαρία

Επτάνησα: Εκεί ο τελάλης κάθε χρόνο αναγγέλλει την αρχή των Αποκριών.

Δέσποινα Σκαρπίδη, Β2

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Δημιούργημα της κρίσης ή φιλόδοξο επιχειρηματικό σχέδιο, όπως και να χει η Namco ετοιμάζει το

νέο Pony, το οποίο θα ξαναγεννήσει το όνειρο για ένα ελληνικό αυτοκίνητο. Βασισμένο πάνω στην ιδέα του αρχικού Pony, το νέο ελληνικό αυτοκίνητο θα είναι εξελιγμένο με σύγχρονες αλλά συνάμα απλές, δοκιμασμένες και αξιόπιστες λύσεις σε αμάξωμα και μηχανικά μέρη. Με 5θέσιο διάταξη στο εσωτερικό του, βάρος 850 kg και αναλογίες που

παραπέμπουν στο τελευταίο Super Pony της **FORD**

Σύμφωνα με πρόσφατες δηλώσεις στελεχών της Namco το νέο μοντέλο κατά πάσα πιθανότητα θα διαθέτει μηχανικά σύνολα PSA (Peugeot-Citroen) με πιο πιθανή περίπτωση, τη χρήση του κλασσικού 8βάλβιδου TU των 75 ίππων (1.4 λίτρα), στην Euro 5 έκδοσή του.

Οι εκδοχές υγραερίου (LPG) και φυσικού αερίου (CNG) του ίδιου κινητήρα, πιθανόν να εμπλουτίσουν την γκάμα. Παράλληλα στα πλάνα είναι και η turbo-diesel έκδοση με επίσης κινητήρα 1,4 λίτρων και 85 ίππους.

Το νέο Pony θα διαθέτει βασικά στοιχεία εξοπλισμού του σήμερα, όπως ηλεκτρικές ευκολίες, αερόσακου οδηγού, ίσως A/C και ηλεκτρική κραμαγιέρα. Τα σχέδια της Namco θέλουν την παραγωγή του νέου Pony να ξεκινά από τον Απρίλιο του 2012 στις εγκαταστάσεις της Θεσσαλονίκης, με χρηματοδότηση από Ευρώπη και κάποια γερμανική τράπεζα.

Η τιμή του αναμένεται γύρω από τα 7000 €, ενώ η παραγωγή του θα γεννήσει και κάμποσες εξαιρετικά πολύτιμες πλέον θέσεις εργασίας. Σωκράτης Καζαρίδης, Γ2

Μια ξεχωριστή εμπειρία.

Την Τρίτη 20 Δεκεμβρίου, το σχολείο μας επισκέφτηκε το Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας, που βρίσκεται στην Κηφισιά. Αποτελεί, μάλιστα, το πρώτο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας στην Ελλάδα. Κύριος σκοπός του είναι να οργανώσει μια νέα περιβαλλοντική πολιτική μέσα από την πρωτοπορία και τις καινοτόμες δράσεις.

Ήδη από το 1974 ομάδες μαθητών από όλη την Ελλάδα επισκέπτονται το Μουσείο και ξεναγούνται στους εκθεσιακούς του χώρους. Αυτό, όμως που κατά τη γνώμη μου μπορεί να χαρακτηριστεί ως το πιο αξιοθαύμαστο στοιχείο του Μουσείου είναι ο διαδραστικός και βιωματικός τρόπος με τον οποίο γίνονται οι ξεναγήσεις. Πιο συγκεκριμένα, με τη βοήθεια των εποπτικών μέσων που διαθέτει, οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να ενεργοποιήσουν τις αισθήσεις τους και να συμμετέχουν στις ποικίλες εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Το Κέντρο Γαία, μάλιστα, το οποίο επισκεφτήκαμε παρουσιάζει στον επισκέπτη πώς λειτουργεί ο πλανήτης Γη εδώ και εκατομμύρια χρόνια και τη σημερινή κατάσταση, με τις παρεμβάσεις του σύγχρονου ανθρώπου. Στην είσοδο, αλλά και σ' όλη την πορεία της έκθεσης είναι παρούσα η μορφή της αρχαίας θεάς Γαίας με το χέρι της προσφοράς της προς τους ανθρώπους. Η «Γεώσφαιρα», μοναδική στον κόσμο, ένας ημισφαιρικός θόλος- οθόνη με διάμετρο 5μ. και εμβαδόν 40 περίπου τ.μ., προβάλλει τον περιστρεφόμενο πλανήτη από 225.000 εικόνες υψηλής ανάλυσης. Παρουσιάζει επίσης, σύντομα και περιεκτικά, τη γεωλογική εξέλιξη του πλανήτη από τη γέννησή του, πριν από 4,6 δισεκατομμύρια χρόνια ως σήμερα. Η έκθεση σχεδιάστηκε και πραγματοποιήθηκε από το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας του Λονδίνου σε συνεργασία με το Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας. Το θέμα της ξενάγησης μας ήταν η μεγάλη τομή στην εξέλιξη του πλανήτη εξαιτίας της ανθρώπινης παρουσίας. Εγκαταλείποντας, έτσι, τη ζωή στο δάσος ο άνθρωπος αγωνίστηκε σκληρά για να επιβιώσει σε νέα περιβάλλοντα. Σήμερα, έχει κατακτήσει όλα σχεδόν τα οικοσυστήματα. Έμαθε να χρησιμοποιεί τη φωτιά, ανέπτυξε τη γεωργία και τη κτηνοτροφία. Στη σύγχρονη εποχή, με την πρόοδο της τεχνολογίας και της επιστήμης ο άνθρωπος έχει βελτιώσει υλικά τη ζωή του.

Χρυσάνθη Τσαπραλή, Α3

Ο μικρός πρίγκιπας

Στα τέλη του Ιανουαρίου οι μαθητές και οι μαθήτριες του Γυμνασίου μας ταξίδεψαν ως το Λουτράκι, όπου είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τη θεατρική παράσταση «ο μικρός πρίγκιπας». Ένα πασίγνωστο έργο, το οποίο δόθηκε με έναν ξεχωριστό τρόπο, που ενθουσίασε μικρούς και μεγάλους. Οι ηθοποιοί με τα σώματά τους σχημάτιζαν, με απρόσμενο και ευφυή τρόπο, πολλά από τα αντικείμενα και τους χώρους στους οποίους διεξάγεται η ιστορία. Οι περισσότεροι ήχοι παράγονταν από τους ίδιους τους ηθοποιούς μεταφέροντάς μας στη σφαίρα του ονείρου και της φαντασίας. Υπήρχαν όμως και διαδραστικά στοιχεία στην παράσταση, που επέτρεψαν τη συμμετοχή στο έργο μιας μερίδας των παιδιών - θεατών.

Θέλουμε, λοιπόν, να συγχαρούμε όλους τους συντελεστές αυτής της, φτιαγμένης με μεράκι και ενθουσιασμό, παράστασης, η οποία θα μας συνοδεύει με τις εικόνες και τα μηνύματά της σε όλη μας τη ζωή. Ιδιαίτερα θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον κύριο Τάκη Τσαρσιταλίδη, που με την εμπνευσμένη σκηνοθεσία του απογείωσε το έργο του Εξυπερύ. Α! και μην ξεχνάτε «...με την καρδιά βλέπεις πάντα καλύτερα. Την ουσία δεν την βλέπουν τα μάτια...»

Το ανοιξιάτικο τεύχος μας, με τα υπόλοιπα άρθρα που μας έχετε δώσει, είναι ήδη στα σκαριά! Αναμείνατε...

Η συντακτική ομάδα του περιοδικού